

**Ministeriële uitspraak in de beroepsprocedure met toepassing van artikel 47, §1,
van de Vlaamse Wooncode betreffende de beslissing van de sociale
huisvestingsmaatschappij met betrekking tot de
verplaatsingsvergoeding van de directeur, toegekend door de raad van bestuur
op 7 juli 2010.**

Uitspraak nr. WB 601/40/02

DE VLAAMSE MINISTER VAN ENERGIE, WONEN, STEDEN EN SOCIALE
ECONOMIE,

In zake: de sociale huisvestingsmaatschappij
met zetel gevestigd te
met kantoren gevestigd te
met ondernemingsnummer
hierna de sociale huisvestingsmaatschappij genaamd;

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat
kantoorhoudende te

I. Voorwerp van het beroep

Op 7 juli 2010 neemt de raad van bestuur van de sociale huisvestingsmaatschappij de beslissing om haar directeur, te vergoeden voor haar woonwerkverkeer.

Op 22 juli 2010 vernietigt de toezichthouder deze beslissing.

Het beroep ingesteld op 19 augustus 2010 strekt tot hervorming van de vernietigingsbeslissing van hierna de toezichthouder genaamd, van 20 juli 2010.

III. Rechtspleging

De vernietigingsbeslissing van de toezichthouder dateert van 20 juli 2010.

In overeenstemming met artikel 47, §1, van de Vlaamse Wooncode, ingevoegd bij het decreet van 24 maart 2006, moet de sociale huisvestingsmaatschappij binnen de dertig dagen na de vernietiging beroep aantekenen. Het beroep dateert van 19 augustus 2010, waardoor het tijdig is ingesteld.

Artikel 5, §4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 houdende bepaling van de specifieke regels voor het toezicht op de sociale woonactoren, bepaalt dat het beroep moet gericht worden aan de minister op het adres van de afdeling Woonbeleid.

Artikel 2, §7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2009 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juli 2010, verleent mevrouw Freya Van den Bossche de bevoegdheid voor het beleidsveld woonbeleid.

Het beroep is op het juiste adres en aan de bevoegde minister gericht.

II. Feiten

De toezichthouder vernietigt de beslissing van 7 juli 2010 van de raad van bestuur van de sociale huisvestingsmaatschappij waarin beslist wordt om de directeur, te vergoeden voor haar woon-werkverkeer.

De vergoeding is gelijk aan het verhoogd sociaal abonnement.

Wat het verhoogd sociaal abonnement is, wordt niet in de beslissing van de raad van bestuur medegedeeld.

De toezichthouder vraagt dit op aan de sociale huisvestingsmaatschappij.

De afstand van het woon-werkverkeer bedraagt 25 kilometer voor een enkele verplaatsing.
Het sociaal secretariaat deelt mee dat de vergoeding 0.3178 euro per kilometer bedraagt.

De directeur ontvangt gemiddeld 317.8 euro per maand (op basis van een gemiddelde van 20 werkdagen per maand).

IV. onderzoek van de middelen.

Standpunt van de toezichthouder.

De toezichthouder meent dat het gebruik van het persoonlijk voertuig voor het woon-werkverkeer in principe geen recht geeft op een tussenkomst van de werkgever.

De toezichthouder stelt dat er geen reglementering bestaat omtrent de terugbetaling van deze kosten.

De toezichthouder stelt dat CAO nummer 19 octies van 20 februari 2009, hoewel van toepassing op de sociale huisvestingsmaatschappijen, geen rechtsbasis verleent voor de toekenning van een tussenkomst. Deze CAO regelt wel andere aspecten van het woon-werkverkeer.

De toezichthouder meent dat er dan ook geen rechtsgrond is voor de tussenkomst van de sociale huisvestingsmaatschappij.

Standpunt van de sociale huisvestingsmaatschappij.

De sociale huisvestingsmaatschappij meent dat haar directeur verplaatsingen moet doen voor het werk en deze kosten moet kunnen terugvorderen.

De sociale huisvestingsmaatschappij stelt dat ze twee opties heeft:

- ofwel de directeur een bedrijfswagen ter beschikking te stellen
- ofwel de directeur vergoeden voor het gebruik van haar persoonlijk voertuig.

De sociale huisvestingsmaatschappij oordeelt dat een bedrijfswagen een te hoge kost is voor de sociale huisvestingsmaatschappij.

De sociale huisvestingsmaatschappij stelt dat de directeur bereid is om dagelijks met haar persoonlijk voertuig naar haar werkplaats te komen en haar persoonlijke wagen te gebruiken voor dienstverplaatsingen.

De sociale huisvestingsmaatschappij meent dat zij vrij is om een overeenkomst te sluiten over de wijze van bezoldiging van de werknemer zowel op het gebied van de gewone bezoldiging als wat betreft de extralegale voordelen.

Beoordeling

- Principe van de tussenkomst door de werkgever in het woonwerk-vervoer

De tussenkomst door de werkgever in het woonwerk-vervoer van werknemers is niet verplicht. Principieel staat de werknemer zelf in voor de kosten die hij maakt om elke dag naar en van zijn werk te gaan. De kosten van het woon-werkverkeer worden beschouwd als kosten 'eigen aan de werknemer'. Bij arbeidsovereenkomst kan hiervan afgeweken worden.

Ook staat het de sociale partners vrij om op sectoraal niveau hieromtrent een eigen regeling uit te werken.

- Algemene CAO's

De sociale huisvestingsmaatschappij ressorteert onder de algemene CAO's. De CAO nr. 19 octies van 20 februari 2009 betreffende de financiële bijdrage van de werkgevers in de prijs van het vervoer van de werknemers heeft in artikel 11 een overgangsbepaling opgenomen met betrekking tot de tussenkomst door de werkgever in de kosten van het woonwerk-vervoer, dat de werknemer met zijn persoonlijke wagen verricht. Deze overgangsbepaling is bovendien enkel van toepassing indien er al een bestaande collectieve arbeidsovereenkomst op sector- of ondernemingsniveau werd getroffen waarin voorzien werd in een werkgeverstussenkomst in het private vervoer van de werknemers. Deze regelt de tussenkomst van de werkgever in de kosten van het gebruik van een persoonlijk voertuig in het woon-werkverkeer niet op een generieke wijze.

- Sectorgebonden regeling

Bij koninklijk besluit van 27 januari 2008 is een paritair comité voor erkende sociale huisvestingsmaatschappijen (PC339) opgericht, doch deze heeft nog geen eigen arbeidsvoorwaarden voor de sector uitgevaardigd.

Tot dan zijn de CAO's gesloten in de Nationale Arbeidsraad van toepassing, tenzij de bepalingen die voorheen op de werknemers van toepassing waren, voordeliger zijn.

- De bezoldiging: gelimiteerd door de Vlaamse Overheid

Op generieke wijze is de bezoldiging van een directeur van een sociale huisvestingsmaatschappij geregeld in artikel 8 van het ministerieel besluit van 22 oktober 2008 tot bepaling van nadere regels met betrekking tot de interne beheersaspecten en de onroerende transacties van de sociale huisvestingsmaatschappijen.

Dit artikel plafonneert de bezoldiging van een directeur. Het staat een sociale huisvestingsmaatschappij dus niet vrij om de hoogte van het loon naar eigen goeddunken te regelen.

Fiscaal wordt een tegemoetkoming voor het private woonverkeer aanzien als een extra loon. Een dergelijke onkostenvergoeding is niet belastingvrij en moet vermeld worden op de loonfiche. Vermits het loon geplafonneerd is, kan geen extra verloning toegestaan worden onder de vorm van een bijkomende forfaitaire onkostenvergoeding voor het woon-werkverkeer.

- Kosten gedragen door de werkgever

Artikel 20, 1° van de wet betreffende de arbeidsovereenkomsten stelt dat de werkgever, in dit geval de sociale huisvestingsmaatschappij, de wettelijke verplichting heeft om aan haar werknemers de nodige middelen (hulp, hulpmiddelen en materialen) ter beschikking te stellen voor de goede uitvoering van de taken verbonden aan de arbeidsovereenkomst.

De directeur van een sociale huisvestingsmaatschappij, die met zijn of haar persoonlijk voertuig naar de plaats van tewerkstelling komt met het oog om op die dag met dit voertuig een dienstverplaatsing uit te voeren, moet dan ook vergoed worden voor de kosten van deze dienstverplaatsingen, binnen de regels van goed bestuur.

Het uitgangspunt bij de beoordeling door de raad van bestuur van de sociale huisvestingsmaatschappij over een onkostenvergoeding voor de directeur, moet zijn dat de sociale huisvestingsmaatschappij zorgt dat haar directeur haar taken op een behoorlijke manier kan uitoefenen: dit kan bijvoorbeeld door een dienstwagen ter beschikking te stellen of door de kosten van openbaar vervoer dan wel het gebruik van de eigen wagen voor dienstverplaatsingen terug te betalen.

Om een degelijke en goed uitgewerkte beslissing in dit dossier te kunnen nemen en rekening te kunnen houden met alle overwegingen ook van financieel-technische aard, is het belangrijk dat de sociale huisvestingsmaatschappij een beleidsvisie uitwerkt over dienstverplaatsingen en dat de raad van bestuur van de sociale huisvestingsmaatschappij beschikt over een volledig dossier om een correcte opportuniteitsafweging te kunnen maken tussen het vergoeden van het gebruik van de eigen wagen of het voorzien in een dienstwagen.

Dit dossier moet minstens een functionele verantwoording voor het gebruik van een wagen en volgende feitelijke gegevens bevatten:

- een onderscheid tussen de vergoeding voor dienstverplaatsingen en de vergoeding voor woon-werkverkeer;
- een overzicht van het bestaande wagenpark van de sociale huisvestingsmaatschappij;
- de berekening van de kostprijs per km;
- een kostprijsberekening van de aankoop van een extra voertuig dan wel leasing van een wagen door de sociale huisvestingsmaatschappij.

Op basis van deze gegevens maakt de raad van bestuur een analyse waaruit blijkt hoe op een optimale manier de directeur de onontbeerlijke dienstverplaatsingen kan uitvoeren.

BESLUIT:

Artikel 1. Het beroep ingesteld door de sociale huisvestingsmaatschappij inzake de vernietigingsbeslissing van 20 juli 2010, genomen door mevrouw _____ in haar hoedanigheid van toezichthouder wordt niet ingewilligd.

De sociale huisvestingsmaatschappij zal een nieuwe beslissing moeten nemen op basis van een omstandig dossier.

Art. 2. Een afschrift van dit besluit wordt bij aangetekende brief ter kennis gegeven aan de sociale huisvestingsmaatschappij _____ en de toezichthouder, bij dezelfde huisvestingsmaatschappij.

Art. 3. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van de datum van ondertekening ervan.

Brussel, 18-09-2010

De Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie,

Freya VAN DEN BOSSCHE